

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5430/2022
23.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Сања Лалатовић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелациног суда у Новом Саду Гж 64/22 од 27.01.2022. године, у седници већа одржаној 23.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелациног суда у Новом Саду Гж 64/22 од 27.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 43/2021 од 02.11.2021. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцима, на име накнаде за фактички експроприсане непокретности ближе описане у изреци, исплати укупно 6.694.380,00 динара, односно одређени новчани износ сваком од тужилаца понаособ, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, утврђено је да је тужени носилац јавне својине на кат.парцелама ближе описаним у изреци, што су тужиоци дужни да признају и трпе и обавезан тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 564.898,80 динара, са законском затезном каматом од изршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелациног суда у Новом Саду Гж 64/22 од 27.01.2022. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што су трошкови парничног поступка снижени на 387.148,80 динара, док је у преосталом усвајајућем, а непреиначеном делу жалба одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба поступка.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.06.2019. године. Тужба је преиначена поднеском од 12.02.2021. године, када је 1 евро, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 117,5791 динара.

Тужиоци се у поступку налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП. Због тога се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије, одређује према вредности главног захтева сваког од тужилаца засебно. Тако одређена вредност предмета спора највишег побијаног дела за тужиљу АА износи 2.002.140,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе представља динарску противвредност износа од 17.028,03 евра.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима парничног поступка побијаном другостепеном пресудом преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се за трошкове поступка дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић